

den almindelige Valgret. Mindretallet foreslaar derfor, at Valg af Skoleraadsmedlemmer henlægges fra Amsraadene til Sogneraadene i Forbindelse med Købstædernes Kommunalbestyrelser. Kaldsretten til alle Embeder bør udøves af Skoledirektionen og ikke som nu i visse Tilfælde overdrages til Kongen eller andre. Befolkningen bør have fuld Raadighed over Ansættelsen af de Mænd eller Kvinder, til hvilke Børnenes Undervisning og Opdragelse betros.

I Ændringsforslag Nr. 47 foreslaar Mindretallet indført obligatorisk Tilsyn med Skolebørnenes Sundhedstilstand ved Skolelæger. Tilsyn i denne Retning kendes allerede fra Loven om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse af 14. April 1905. „Skolelæger“ og disses Tilsyn med Børnene have allerede i flere Aar været indførte i adskillige Købstæder og Landkommuner. Denne frivillige Ordning, der har virket godt og til almindelig Tilfredsstillelse hos Forældre og Lærere, er det Mindretallet ønsker at lovfæste og gøre obligatorisk for hele Folkeskolen. Skolelægens Virksomhed bør foruden Børnenes Sundhedstilstand tillige omfatte alle de hygiejniske Forhold ved Skolen, og han vil i denne Heensende kunne blive en god Raadgiver og Vejleder for Lærerne og Skolekommissionen ved Bedømmelsen af Forhold, som disse ikke altid ville være i Stand til fuldt at overse.

Foruden Skolelæger foreslaar Mindretallet tillige Ansættelse af Skoletandlæger, der ogsaa nu kendes i flere Købstæder, og hvis Virksomhed har vist sig baade nødvendig og heldbringende for Skolebørnene.

Udgifterne til Lægetilsynet foreslaas delte mellem Stat, Skolefond og Kommune.

Som overordnet Tilsyn foreslaar Mindretallet i Overensstemmelse med Kommissionsforslaget, at der ansættes Amtskonsulenter til at udøve et fagligt, vejledende og kontrollerende Tilsyn med Undervisningen og Lærernes Arbejde. Da en saadan Tilsynsgering kræver Mænd med praktisk Erfaring og nøje Indsigt i Skoleforhold, bør Amtskonsulenten forud for sin Ansættelse i en Aarrække have

øvet Lærergerning i Folkeskolen eller ved et Seminarium. Tilsynet med Arbejdet i Skolen vil ved Ansættelse af disse Konsulenter, der udrustes med fornøden Mynlighed, og som helt og fuldt kunne ofre sig for deres Embedsgering, blive skærpet i betydelig Grad og bidrage til at forbedre og højne Undervisningen og skabe Garanti for, at de ca. 15 Millioner, som Stat og Kommune aarlig ofre paa Folkeskolen, gøre den tilsigtede Nytte.

Lovforslagets Bestemmelse om, at Biskopperne ogsaa i Fremtiden skulle have Ret til at samles med Børnene i Kirken eller i Skolen, anser Mindretallet baade for overflødig og uheldig og foreslaar derfor, at Bestemmelsen helt udgaar.

Efter den gamle Ordning, der skriver sig fra D. L. 2—15—2 og 3, skulde Degnen besørge Kirkesangertjenesten og andre kirkelige Forretninger, medens Børnenes Undervisning kun var en Biting, som det paalaa Degnen at udføre een Gang om Ugen. Ved Skoleloven af 1814 ændredes dette Forhold, saaledes at Børnenes Undervisning blev Lærernes egentlige Kald; men dog er det saaledes, at Kirkesangen og andre kirkelige Forretninger endnu ere knyttede til Lærerembeder. Denne Forbindelse mellem Skolen og Kirken er meget uheldig og til Skade for Skolen, hvis Arbejde Læreren ofte maa forsømme for at passe Kirkens Tjeneste. Læreren trænger ogsaa ligesom andre Mennesker til at have en ugentlig Hviledag. Af disse Grunde foreslaar Mindretallet, at Læreren enten som Kirkesanger eller Organist løses fra sit Afhængighedsforhold til Kirken, og kan fuldt ud tiltræde, hvad afdøde Chr. Berg udtalte i Folketinget for allerede 32 Aar siden: „Det vil være nødvendigt for Skolen som Oplysningsanstalt at blive frigjort for det gejstlige Tilsyn og faa sine Kræfter frigjorte fra Kirkens Tjeneste; thi ingen trænger mere end en Lærer til at have sin Søndag fri.“

Naar Læreren fritoges for Kirkesangertjeneste, vilde Seminariernes Sangundervisning, der nu væsentlig foregaar med Kirkesang for Øje, kunne ændres, saaledes